

det vil have praktisk Betydning for unge Mennesker, som gaar ind heri, at de ved deres Hjensendelse har et ganske klækkeligt Beløb til Raadighed, som vil være af megen Værdi, hvad enten de siden gaar til den ene eller den anden Virksomhed, for saa vidt som det er Virksomheder af beskedne Karakter.

Ligeledes er jeg ikke tilbøjelig til at billige Tanken om, at de Folk, der bliver indkaldt til Tjeneste efter deres Hjensendelse, skulde have udbetalt 300 Kr. aarlig for ligesom at være til Raadighed i givet Tilfælde. Jeg ved ikke, om det er fornødent overhovedet at give en aarlig Sum til dem og derved ligesom fæstne dem til det hele som en Art varigt Korps. Jeg vilde meget foretrække, at man ved de kortvarige Indkaldelser betalte en endog særdeles rundelig Erstatning for den Ulempe, dette kunde volde dem, og at man i Tilfælde af en længere Tids Anvendelse i Sikringstjenesten sikrede dem en meget rundelig Erstatning for den Byrde, der vilde komme til at hvile paa dem.

Her har jeg angivet de væsentligste Ændringer, som jeg anser for hensigtsmæssige og nødvendige. Jeg maa dertil føje, at det vil være vort Partis Opfattelse, at Forslaget, naar det forlader dette Ting, burde have en Paragraf, der siger, at dette Forslag træder i Kraft, naar det er billiget ved en Folkeafstemning. Det er ikke taget med i Forslaget. Men jeg nærer ingen Tvivl om, at man fra den højtærede Regerings Side vil være rede til at indføre en saadan Paragraf; Udtalelserne fra den højtærede Minister gaar i den Retning, og jeg forstaar ogsaa Udtalelserne fra Partiets Ordfører i Gaar, som om han vilde være fuldt rede dertil.

Overfor denne Tanke om en Folkeafstemning sagde man nu i Gaar fra det ærede Medlem Hr. Brorsens Side, at det var ikke den rigtige Vej; nej, hvis Folkestemningen overfor dette Spørgsmaal skulde prøves, saa skulde det ske gennem Folketingsvalg. Og det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde nu med stor Sikkerhed, at han heller end gerne vilde tage Valg paa dette Spørgsmaal den Dag i Morgen — jeg ved nu ikke, om han kom saa godt fra det, hvis han fik det prøvet. Jeg for mit Vedkommende er af den Opfattelse, at den rette Fremgangsmaade overfor dette Spørgsmaal, som Sagen nu ligger, ikke vil være et Folketingsvalg, men en Folkeafstemning, og det af forskellige Grunde.

Først af parlamentariske Grunde. Naar der i dette Ting findes et Flertal fremgaaet

af en Valgdag, der ligger nær, og af en saadan Beskaffenhed, at ingen kan være i Tvivl om de nuværende to Flertalspartiers Opfattelse af dette Spørgsmaal efter Valgdagen, da er det dette Folketing, der i første Række har Ret til at bestemme Karakteren af den Lovgivning, som skal forelægges Befolkningen til Afgørelse her. Og det forekommer mig ikke berettiget, at man fra andre Partiers Side, Mindretalspartierne Side i dette Øjeblik — selv om dette Mindretal ikke er saa forfærdelig langt fra at være Halvdelen —, vil vise hen til Landstinget og sige: Vi vil benytte vor Magt i Landstinget til at forhindre en Folkeafstemning om den Sag, og vi vil benytte vor Magt i Landstinget til enten at lamme Folketinget eller at fremtvinge et Folketingsvalg — hvis Udfald man for Resten ikke foreløbig har givet Tilsagn om at ville bøje sig for.

I hvert Tilfælde kan jeg ikke erkende, at vi efter at have faaet en Forfatning, hvorved Landstinget for en rum Tid er værnet imod Opløsning, skal lade os drive ud i en Situation, hvorved vi lægger en Art Opløsningsmagt overfor Folketinget i Landstingets Haand. Det er ikke lige Vilkaar i det politiske Liv. I det Øjeblik der findes et Flertal her i Tinget af moderat konservativ Farve, da er der fri Bane, da er der intet Landsting med Mulighed for at kræve en Opløsning af dette Ting. Men saa kan vi ikke have det Vilkaar, at i det Øjeblik Flertallet her skifter, staar der et Landsting, som kan sætte sig imod en eller anden Foranstaltning med det Formaal herigennem at fremtvinge en Opløsning af Folketinget.

Allerede af den Grund er ikke Opløsning, men Folkeafstemning den rigtige Fremgangsmaade til Beslutning. Men dertil kommer, at ved et Folketingsvalg faar vi aldrig den klare og tydelige Afgørelse som ved en Folkeafstemning med Ja og Nej til selve Forslaget. Ved Folketingsvalg spiller mangfoldige andre Hensyn ind; og ærede Medlemmer kan være fuldkommen sikre paa, at hvis man nu efter en Standsning fra Landstingets Side af det Forslag, som forhaabentlig bliver vedtaget her i Folketinget, gik til en Folketingsopløsning, da vilde de ærede Partier, baade Venstre og Konservative, føre deres Valgkamp ikke blot paa Militærspørgsmaalet, men der vilde blive Tale om Valutaspørgsmaal, der vilde blive Tale om, hvordan den socialdemokratiske Regering havde skiftet Ham, hvis man kunde faa nogen bekymret dermed, der vilde blive Tale om, hvorledes den havde